

ชื่อวิทยานิพนธ์ : การบริหารงานของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗

ผู้วิจัย : พระธรรมาภรณ์ ชยานนุโท (ประเสริฐศิลป์)

ปริญญา : พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

: พระมหาสม กลยาโณ ป.ธ.๕, พธ.บ., M.S.W., Ph.D. (Social Work)

: พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตติปัญญา ประโยค ๑ – ๒, น.ธ.เอก,
พธ.บ. (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง), ศศ.ม. (พัฒนาลังคม)

: ผศ.ดร.ธวัชชนันท์ อิศรเดช, พธ.บ., M.A. Ph.D.(Pol.Sc.)

วันสำเร็จการศึกษา : ๑๗ มกราคม ๒๕๕๔

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (๑) เพื่อศึกษาการบริหารงานของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ (๒) เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล (๓) เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารงานของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรของมหาวิทยาลัยจำนวน ๓๐๐ รูป/คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามการบริหารงานของมหาวิทยาลัยตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ แบ่งออกเป็น ๓ ตอน คือ ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของบุคลากร ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามที่มีมาตราส่วนประเมินค่า ๕ ระดับ มีความเชื่อมั่น ๐.๗๕๙ และตอนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามปลายเปิดแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวกับการบริหารงานของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และใช้สถิติทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

๑. สถานภาพทั่วไปของบุคลากร พบว่าบุคลากรส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นบรรพชิต จำนวน ๑๒๔ รูป คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๓๓ มีอายุ ๔๐-๔๙ ปี จำนวน ๑๐๖ รูป/คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๓๓ มีวุฒิการศึกษาปริญญาโท จำนวน ๑๗๕ รูป/คน คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๓๓ มีตำแหน่งหน้าที่อาจารย์ จำนวน ๙๘ รูป/คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๖๗ และมีประสบการณ์ ๕ - ๑๐ ปี จำนวน ๑๑๙ รูป/คน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๖๗

๒. การบริหารงานของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยตามหลักสัปปริสธรรม ๗ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๕$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน คือ ด้านธัมมัญญตา (รู้เหตุ, หลักการ, หลักเกณฑ์) ($\bar{X} = ๓.๗๗$) ด้านอรรถัญญตา (รู้ความหมาย, ความมุ่งหมาย, ผลที่เกิดขึ้น) ($\bar{X} = ๓.๘๘$) ด้านอรรถัญญตา (รู้จักตน, ภาวะ, กำลัง, ความรู้ความสามารถ, ความถนัด, รู้จักแก้ไขปรับปรุง) ($\bar{X} = ๓.๗๗$) ด้านมัตตัญญตา (รู้จักประมาณ, ความพอดี, การใช้จ่าย) ($\bar{X} = ๓.๘๑$) ด้านกาลัญญตา (รู้จักกาล, เวลาอันเหมาะสม, ตรงเวลา, เป็นเวลา) ($\bar{X} = ๓.๘๑$) ด้านปริสสัญญตา (รู้จักบริษัท, ชุมชน, ที่ประชุม) ($\bar{X} = ๓.๙๑$) และด้านบุคคลัญญตา (รู้จักบุคคล, ความแตกต่างแห่งบุคคล, การปฏิบัติต่อบุคคล) ($\bar{X} = ๔.๐๐$)

๓. การเปรียบเทียบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยตามหลักสัปปริสธรรม ๗ พบว่าบุคลากรที่มีสถานภาพต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนบุคลากรที่มีอายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

๔. แนวทางการพัฒนาการบริหารงานของมหาวิทยาลัยตามหลักสัปปริสธรรม ๗ ด้านธัมมัญญตา เริ่มจากการคัดสรรคนที่มีความรู้ความสามารถมาร่วมงานกับองค์กร พัฒนาบุคลากรเก่าให้มีความรู้ รวมถึงพัฒนาระบบขององค์กรให้ทันสมัยขึ้น และประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรรู้ถึงเป้าหมายในการบริหารงานของมหาวิทยาลัย ด้านอรรถัญญตา กำหนดมาตรการทั้งให้คุณให้โทษควบคู่ไปกับแผนการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ด้านอรรถัญญตา ให้การอบรมบุคลากรทุกระดับชั้น ทั้งความรู้ทางสายงานที่รับผิดชอบ และสอดแทรกทางด้านหลักธรรมไปพร้อมกัน ด้านมัตตัญญตา มีการรณรงค์หรือจัดโครงการ “ใช้น้อย ใช้ซ้ำ นำกลับมาใช้ใหม่” ด้านกาลัญญตา ทุกหน่วยงานต้องจัดทำแผนปฏิบัติการและโครงการให้สอดคล้องกัน ด้านปริสสัญญตา การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ควรให้บุคลากรได้มีส่วนร่วมมากที่สุด เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะ และเพิ่มขีดความสามารถในการทำงาน พร้อมทั้งจะเรียนรู้องค์กรมากขึ้น และด้านบุคคลัญญตา จัดให้มีการประชุมในหน่วยงานบ่อย ๆ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และนำแนวคิดต่าง ๆ ต่อยอดพัฒนาองค์กรต่อไป

Thesis Title : The Administration of Mahachulalongkornrajavidyalaya University
in Accordance with Sappurisdhamma VII

Researcher : Phra Thanan Jayānando (Prasertsin)

Degree : Master of Arts (Public Administration)

Thesis Supervisory Committee

: Phramahā Som Kalyāno Pali V, B.A., M.S.W., Ph.D. (Social Work)

: Phrakrusangharak Kiettisak Kittipañño B.A. (1st Class), M.A.
(Social Development)

: Asst. Prof. Dr. Thatchanan Issaradet, B.A., M.A., Ph.D. (Pol.Sc)

Date of Graduation : January 17, 2011

ABSTRACT

The main objectives of this research are : i) to study the principles of administration of Mahachulalongkornrajavidyalaya University in accordance with Sappurisdhamma VII; ii) to compare the opinions towards the administration of Mahachulalongkornrajavidyalaya University in accordance with Sappurisdhamma VII, classified by personal factors; and iii) to study the problems and guidelines of administration with Sappurisdhamma VII Mahachulalongkornrajavidyalaya University. The sample comprised of 300 staff who work in Mahachulalongkornrajavidyalaya University. The tool for data collection was a questionnaire which consisted of three parts, namely, part 1 : the personal data, part 2 : questions measuring and assessing the opinions toward administration with 5 levels. The reliability of questionnaire is 0.759, and the part 3 questions are about the compatible principles of administration with Sappurisdhamma VII of Mahachulalongkornrajavidyalaya University. The data was analyzed by social scientific program by employing statistical techniques such as frequencies, percentage, mean, standard deviation and one-way analysis of variance (one-way ANOVA).

The results of this study are concluded as follows:

The exemplary staffs are mostly monk (41.33 %), with the age between 41-49 years old (35.33 %), the education at the level of master's degree (58.33%), the position of teachers (32.67) and working experiences between 5-10 years (39.67%).

The overall administration of Mahachulalongkornrajavidyalaya University in accordance with Sappurisdhamma VII was at a good level ($\bar{X} = 3.85$). When taking each aspect of Sappurisdhamma VII into consideration, it was noted at a high level in all aspects as following : the Dhammanyuta/Knowing the law ($\bar{X} = 3.77$), Atthanyuta/Knowing the meaning ($\bar{X} = 3.88$), Attanyuta/Knowing oneself ($\bar{X} = 3.77$), Mattanyuta/Knowing how to be temperate ($\bar{X} = 3.81$), Karanyuta/Knowing the proper time ($\bar{X} = 3.81$), Parisanyuta/Knowing the assembly ($\bar{X} = 3.91$), and Pukkaranyuta /Knowing the individual ($\bar{X} = 4.00$).

To compare the administration of Mahachulalongkornrajavidyalaya University in accordance with Sappurisdhamma VII. Staff are classified by personal factor such as social status, it was noticed that there was no significant differences even at .05 level of significance, rejecting the formulated hypotheses, but staff are classified by personal factor was found that sex, levels of education, positions of university staffs and working experience were statistically different at .05 level of significance, accepting the set hypotheses.

Guidelines for Improving the administration of the University in accordance with Sappurisdhamma VII. Dhammanyuta (Knowing the law), started by selecting a person with knowledge. Personal development of the old knowledge. Including the development of the modern enterprise. And public relations. Personnel realize the goal of the university administration. Atthanyuta (Knowing the meaning), Measures the benefits and disadvantages along with the operation of programs. Attanyuta (Knowing oneself), to train personnel at all levels. Knowledge of line of responsibility. And insertion of the principles at the same time. Mattanyuta (Knowing how to be temperate), Campaign and Contest "to use less, reuse recycle". Karanyuta (Knowing the proper time), all agencies must prepare plans and programs accordingly. Parisanyuta (Knowing the assembly), various activities for the staff should have participated most in order to develop skills and capacity to work and ready to learn more about the Organization. Pukkaranyuta (Knowing the individual), organized a meeting of the unit frequently to exchange ideas with each other and apply the concept to various organizations to develop balance.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้ สำเร็จได้ด้วยการอนุเคราะห์จากคณาจารย์คณะกรรมการสอบ ได้แก่ พระครูปริยัติกิตติธำรง, ผศ.ดร. คณบดีคณะสังคมศาสตร์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ประณต นันทิยะกุล กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และคณาจารย์ที่ปรึกษา ได้แก่ พระมหาสม กลฺยาณ, ดร. พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตฺติปัญโญ และผศ.ดร. ธัชชนันท์ อิศรเดช ซึ่งทั้ง ๓ ท่านเป็นอาจารย์ประจำคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ท่านได้แนะนำการค้นคว้า ศึกษาข้อมูล ขั้นตอนการเรียบเรียงข้อมูลและการจัดรูปแบบตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย รวมทั้งคำแนะนำ คำปรึกษา ชี้แนะและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ แก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดีตลอดมา ทั้งนี้เพื่อให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้มีความถูกต้องสมบูรณ์มากที่สุด ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งในความเมตตาของทุกท่านที่กล่าวมา ขอกราบขอบพระคุณและอนุโมทนาขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณ พระเทพเมธี รองเจ้าคณะภาค ๙ ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดอรุณราชวราราม พระอุปัชฌาย์ พระปัญญาวิมลมุณี เจ้าคณะแขวงวัดอรุณ ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดอรุณราชวราราม อนุศาสนาจารย์ พระสุนทรกิจจาภิรักษ์ ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดอรุณราชวราราม กรรมการอาจารย์ ที่ให้การดูแล อบรมสั่งสอนข้อวัตรปฏิบัติ ทั้งเรื่องทางธรรมและทางโลก ตลอดจนถึง พระเถรานุเถระ เพื่อนสหธรรมิก พระนิสิตและนิสิตหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ รุ่นที่ ๔ ทุกรูป/คน ที่ให้คำปรึกษา แนะนำ และเป็นกำลังใจด้วยดีตลอดมา

ขออนุโมทนาขอบคุณ คุณแม่ลัดดาวัลย์ ประเสริฐศิลป์ คุณแม่อพิพ อุทัยเอกอ่อง คุณพ่อการุณ ฉายแก้ว ที่ได้เลี้ยงดูอบรมดูแลสั่งสอน คอยห่วงใยสอบถาม เอาใจใส่และให้กำลังใจ ด้วยดีตลอดมา ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จการศึกษา

คุณประโยชน์และคุณงามความดีอันเกิดจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอน้อมถวายบูชาแด่ พระอุปัชฌายาจารย์ทุกท่าน ผู้ที่เคยประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทุก ๆ ด้าน ให้แก่ผู้วิจัย ทั้งในอดีตและปัจจุบัน ขอบูชาพระคุณของมารดาบิดาผู้เป็นบุพการีให้กำเนิด และเลี้ยงดูเป็นอย่างดีตลอดมา ขอให้คุณความดีเหล่านั้นมอบส่งกลับคืนสู่ทุกท่านที่ได้กล่าวมา

พระธรรณต์ ชยานนุโท (ประเสริฐศิลป์)

๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๓

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(๑)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(๓)
กิตติกรรมประกาศ	(๕)
สารบัญ	(๖)
สารบัญตาราง	(๗)
สารบัญแผนภูมิ	(๑๓)
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ	(๑๔)

บทที่ ๑ บทนำ

๑.๑	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๕
๑.๓	ขอบเขตการวิจัย	๕
๑.๔	ปัญหาที่ต้องการทราบ	๖
๑.๕	สมมติฐานการวิจัย	๖
๑.๖	คำจำกัดความของศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	๖
๑.๗	ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	๗

บทที่ ๒ ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๑	แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร	๙
๒.๑.๑	ความหมายของการบริหาร	๙
๒.๑.๒	ทฤษฎีการบริหารงาน	๑๖
๒.๑.๓	การบริหารงานมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ	๓๔
๒.๑.๔	การบริหารงานของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๓๖
๒.๒	ความหมายของการบริหารในทางพระพุทธศาสนา	๓๙
๒.๓	หลักสัปปริสธรรม ๗ ประการ	๔๒
๒.๓.๑	ที่มาของสัปปริสธรรม ๗	๔๒
๒.๓.๒	ความหมายของสัปปริสธรรม ๗	๔๔
๒.๓.๓	องค์ประกอบของสัปปริสธรรม ๗	๔๗

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
๒.๓.๔ ความสำคัญของสัปปุริสธรรม ๗ ต่อการบริหารงาน	๔๘
๒.๔ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๕๒
๒.๔.๑ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร	๕๒
๒.๔.๒ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ	๕๕
๒.๔.๓ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารของมหาวิทยาลัย	๕๘
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์	
๒.๔.๔ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสัปปุริสธรรม ๗	๖๑
๒.๕ กรอบแนวคิดการวิจัย	๖๕
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	
๓.๑ รูปแบบการวิจัย	๖๖
๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๖๘
๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๗๑
๓.๔ การสร้างและการทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๗๒
๓.๕ การเก็บรวบรวมข้อมูล	๗๓
๓.๖ การวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล	๗๓
๓.๗ สถิติที่ใช้ในการวิจัย	๗๓
บทที่ ๔ ผลการศึกษา	
๔.๑ สถานภาพส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถาม	๗๕
๔.๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์	๗๙
มหาวิทยาลัยตามหลักสัปปุริสธรรม ๗	
๔.๓ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารงานของมหาวิทยาลัย	๘๕
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗	
๔.๔ ข้อเสนอแนะและแนวทางการบริหารงานของมหาวิทยาลัย	๑๑๓
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗	

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
บทที่ ๕ สรุปล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
๕.๑ สรุปลผลการวิจัย	๑๒๐
๕.๒ อภิปรายผล	๑๒๙
๕.๓ ข้อเสนอแนะ	๑๓๓
๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	๑๓๓
๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	๑๓๓
บรรณานุกรม	๑๓๔
ภาคผนวก	๑๔๑
ก. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและหนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือ ที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์	๑๔๒
ข. หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง ของแบบสอบถาม	๑๔๙
ค. หนังสือขออนุมัติเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย	๑๕๑
ง. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	๑๗๘
ประวัติผู้วิจัย	๑๘๖

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
๓.๑ จำนวนประชากรของมหาวิทยาลัย จำแนกตามส่วนงาน	๖๙
๓.๒ จำนวนประชากรทั้งหมดและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายส่วนงาน	๗๐
๔.๑ แสดงจำนวนและร้อยละ จำนวนตามสถานภาพส่วนบุคคล	๗๖
๔.๒ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็นต่อการบริหารงานของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยตามหลักสัปปุริสธรรม ๗	๗๗
๔.๓ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็นต่อการบริหารงานของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ด้านธัมมัญญุตตา (รู้เหตุ,หลักการ,หลักเกณฑ์)	๗๘
๔.๔ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็นต่อการบริหารงานของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ด้านอรรถัญญุตตา (รู้ความหมาย,ความมุ่งหมาย,ผลที่เกิดขึ้น)	๗๙
๔.๕ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็นต่อการบริหารงานของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ด้านอรรถัญญุตตา (รู้จักตน,ภาวะ,กำลังความรู้ความสามารถ,ความถนัด,รู้จักแก้ไขปรับปรุง)	๘๐
๔.๖ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็นต่อการบริหารงานของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ด้านมัตตัญญุตตา (รู้จักประมาณ,ความพอดี,การใช้จ่าย)	๘๑
๔.๗ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็นต่อการบริหารงานของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ด้านกาลัญญุตตา (รู้จักกาล,เวลาอันเหมาะสม,ตรงเวลา,เป็นเวลา)	๘๒
๔.๘ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็นต่อการบริหารงานของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ด้านปริสัญญุตตา (รู้จักบริษัท, ชุมชน, ที่ประชุม)	๘๓
๔.๙ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็นต่อการบริหารงานของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ด้านบุคคลัญญุตตา (รู้จักบุคคล,ความแตกต่างแห่งบุคคล,การปฏิบัติต่อบุคคล)	๘๔

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
๔.๒๔ เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด โดยรวม	๙๙
๔.๒๕ เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด ด้านธัมมัญญาตา	๑๐๐
๔.๒๖ เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด ด้านอัตตัญญาตา	๑๐๑
๔.๒๗ เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด ด้านอัตตัญญาตา	๑๐๒
๔.๒๘ เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด ด้านมัตตัญญาตา	๑๐๓
๔.๒๙ เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด ด้านกาลัญญาตา	๑๐๔
๔.๓๐ เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด ด้านปริสัญญญาตา	๑๐๕
๔.๓๑ การเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารงานของมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยตามหลักสัปปริสธรรม ๗ จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน	๑๐๖
๔.๓๒ เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด โดยรวม	๑๐๗
๔.๓๓ เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด ด้านธัมมัญญาตา	๑๐๘
๔.๓๔ เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด ด้านอัตตัญญาตา	๑๐๙
๔.๓๕ เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด ด้านอัตตัญญาตา	๑๑๐
๔.๓๖ เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด ด้านปริสัญญญาตา	๑๑๑
๔.๓๗ เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด ด้านบุคคลัญญาตา	๑๑๒

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
๔.๓๘ ข้อเสนอแนะ และแนวทางการพัฒนาการบริหารงานของมหาวิทยาลัยตามหลัก สัปปุริสธรรม ๗ ด้านธัมมัญญุตตา (รู้เหตุ, หลักการ, หลักเกณฑ์)	๑๑๓
๔.๓๙ ข้อเสนอแนะ และแนวทางการพัฒนาการบริหารงานของมหาวิทยาลัยตามหลัก สัปปุริสธรรม ๗ ด้านอัตถัญญุตตา (รู้ความหมาย, ความมุ่งหมาย, ผลที่เกิดขึ้น)	๑๑๔
๔.๔๐ ข้อเสนอแนะ และแนวทางการพัฒนาการบริหารงานของมหาวิทยาลัยตามหลัก สัปปุริสธรรม ๗ ด้านอัตตัญญุตตา (รู้จักตน, ภาวะ, กำลังความรู้ความสามารถ, ความถนัด, รู้จักแก้ไขปรับปรุง)	๑๑๕
๔.๔๑ ข้อเสนอแนะ และแนวทางการพัฒนาการบริหารงานของมหาวิทยาลัยตามหลัก สัปปุริสธรรม ๗ ด้านมัตตัญญุตตา (ความเป็นผู้รู้จักประมาณ, ความพอดี, การใช้จ่าย)	๑๑๖
๔.๔๒ ข้อเสนอแนะ และแนวทางการพัฒนาการบริหารงานของมหาวิทยาลัยตามหลัก สัปปุริสธรรม ๗ ด้านกาลัญญุตตา (รู้จักกาล, เวลาอันเหมาะสม, ตรงเวลา, เป็นเวลา)	๑๑๗
๔.๔๓ ข้อเสนอแนะ และแนวทางการพัฒนาการบริหารงานของมหาวิทยาลัยตามหลัก สัปปุริสธรรม ๗ ด้านปริสัญญุตตา (รู้จักบริษัท, ชุมชน, ที่ประชุม)	๑๑๘
๔.๔๔ ข้อเสนอแนะ และแนวทางการพัฒนาการบริหารงานของมหาวิทยาลัยตามหลัก สัปปุริสธรรม ๗ ด้านปุคคลัญญุตตา (รู้จักบุคคล, ความแตกต่างแห่งบุคคล, การ ปฏิบัติต่อบุคคล)	๑๑๙

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่

๒.๑ แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

หน้า

๖๕

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

๑. คำย่อชื่อคัมภีร์พระไตรปิฎก

อักษรย่อในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ใช้อ้างอิงจากพระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๙ เป็นหลัก โดยใช้ระบบย่อคำ ดังต่อไปนี้

พระสุตตันตปิฎก

ที.ม.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	มหาวรรค	(ภาษาไทย)
ม.มู.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	มูลปณณาสก	(ภาษาไทย)
ลั.ส.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย	สคาถวรรค	(ภาษาไทย)
ลั.นิ.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย	นิทานวรรค	(ภาษาไทย)
อจ.ติก.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	ติกกนิบาต	(ภาษาไทย)
อจ.ปญจก.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	ปัญจกนิบาต	(ภาษาไทย)
อจ.ทสก.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	ทสกนิบาต	(ภาษาไทย)
อจ.สตตก.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	สัตตกัฏฐกนวกนิบาต	(ภาษาไทย)
ขุ.ธ.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	ธรรมบท	(ภาษาไทย)
ขุ.สุ.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	สุตตนิบาต	(ภาษาไทย)
ขุ.เถร.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	เถรคาถา	(ภาษาไทย)
ขุ.ม.	(ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	มหานิทเทส	(ภาษาไทย)

๒. การระบุเลขหมายพระไตรปิฎก

ในงานวิจัยฉบับนี้ ได้ใช้พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๙ เป็นหลักในการอ้างอิง ซึ่งพระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย จะระบุ เล่ม/ข้อ/หน้า. เช่น ขุ.ธ. (ไทย) ๒๕/๓๗/๓๗. หมายความว่า ระบุถึง สุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย ธรรมบท ฉบับภาษาไทย พระไตรปิฎก เล่มที่ ๒๕ ข้อที่ ๓๗ หน้า ที่ ๓๗ เป็นต้น